

DUBŇANSKÉ FARNÍ NOVINY

č. 5 vyšlo 22. 10. 2016 - dušičkové

Housenky, věčný život a pozvání ke společné modlitbě za zemřelé

Milí přátelé!

Tak jako obvykle bych si dovilil začít krátkým příběhem:

Jakýsi člověk se prý rozhodl dělat osvětovou činnost mezi housenkami. Mrzelo ho, když viděl, jak jen žerou lupení, a na nic vyššího nemyslí.

Začal jim trpělivě vysvětlovat, co je čeká: „Až se jednou přiblíží konec tohoto vašeho housenčího života, zakuklíte se. Bude to vypadat, že už jste mrtvé, že je úplný konec... Ale pak kukla jednoho dne praskne. A vyletí krásný motýl! To budete vy! Proměnění. Vznese se a poprvé uvidíte všechnu tu nádheru: louky plné květů, lesy, řeky, jezera a v dálce modravé hory... Dokážete si to představit? Představte si prostě to nejkrásnější, co vůbec dokážete...“

Housenky pokyvovaly moudře hlavami, že ano, že si to dovedou představit, že to nejkrásnější dokonce už v duchu vidí... A ten člověk byl spokojený. Vůbec netušil, co si housenky představují, když se snaží představit si to nekrásnější.

Víš, co si housenky představily?

Já ti to prozradím. Představily si nekonečnou pláň a na ní všude samé zelí. A vůbec je nenapadlo, že až jednou jako motýli okusí nektar z květů, lupení jim už nebude vůbec nic říkat.

Tento příběh pro zamyšlení je vybrán z nejnovějšího čísla časopisu Milujte se!, na jehož vydávání se podílím. Můžete si ho

*„Jak stojí v Písmu – my zvěstujeme to, co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk ani nepomyslí, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“
(1 Kor 2,9)*

jako dárek ode mne vzít v zádveři kostela. Obsahuje i 12 stran o křesťanské eschatologii, o tom, co nám Bůh dává poznat o věčném životě... Tento příběh mě velmi zaujal. Ukazuje totiž, jak je těžké porozumět v plnosti

*„Usychá tráva, květ vadne, ale slovo našeho Boha trvá navěky.“
(Iz 40,8)*

Božímu příslibu: „... jak stojí v Písmu – (my zvěstujeme) to, co oko nevidělo, co ucho neslyšelo,

a nač člověk ani nepomyslí, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.“ (1 Kor 2,9)

I když ještě nemůžeme plně porozumět (a už vůbec ne si představit) věčný život a to, co pro nás pro celou věčnost Bůh připravil, dvě věci bezpečně víme:

- na to, co Bůh slíbil, se můžeme plně spolehnout,
- způsob, jakým Bůh splní to, co slíbil, přetrumfne vše, co si dokážeme nyní představit.

Srdečně Vás i Vaši rodinu zvu na společnou modlitbu za dar věčného života pro naše zemřelé. Bude v neděli 30. října 2016 v 17 hodin na dubňanském hřbitově. Bude se už stmívat, nejen děti si mohou donést lucerničky...

P. Pavel Zahradníček

farář v Dubňanech

(Můj mobil je 731 402 651,

email mám pavel@fatym.com)

Srdečně zveme v říjnu a listopadu:

- **Společná VZPOMÍNKA NA ZEMŘELÉ**
v neděli 30. října 2016 v 17.00
na dubňanském hřbitově
- **MŠE SVATÁ ve středu v den**
Vzpomínky na všechny věrné
zemřelé 2. listopadu bude
v dubňanském kostele v 17.45

Tradiční ŽEHNÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ v předvečer adventu v sobotu 26. listopadu v 16 hodin v dubňanském kostele

Tak jako existuje kalendářní rok, školní rok, hospodářský rok..., tak také existuje takzvaný liturgický neboli církevní rok. Začíná Adventem (do čtyř týdnů jsou zhuštěny události, které předcházely Ježíšovo narození), pokračuje Vánoce (oslava narození Ježíše Krista) a Vánoční dobou (radost z toho, že se Bůh z lásky k nám stal člověkem – tedy jedním z nás, se nevyčerpává oslavou jediného dne, ale jakoby se rozlévá do několika týdnů), pak po krátkém mezidobí následuje Postní doba (příprava na Velikonoce a současně připomínka Ježíšova utrpení za nás), pak Velikonoce (oslava Ježíšova zmrtvýchvstání)

a Velikonoční doba (každý rok jakoby znovu prožíváme čtyřicet dní, po které se Pán Ježíš po svém zmrtvýchvstání setkával se svými učedníky a pak ještě deset dní, které uběhly mezi jeho nanebevstoupením a sesláním Ducha Svatého), potom je takzvané liturgické mezidobí a celý liturgický církevní rok končí Slavností Ježíše Krista Krále (připomínka toho, že na konci dějin světa bude – tak jak to Pán Ježíš slíbil – jeho druhý příchod, při kterém přijde jako soudce živých i mrtvých a současný hmotný svět bude proměněn do věčné podoby; slovy Písma svatého bude „Nové nebe“ a „Nová země“, tj. svět proměněný do své věčné podoby – něco co si v současnosti nejsme schopni plně představit, viz povídka na první straně těchto farních novin). Můžeme říci, že v průběhu církevního roku jsou tak „zhuštěné“ celé dějiny spásy.

Rok co rok znovu prožíváme to, co pro nás už Bůh udělal, a také to, co pro nás teprve přichystal...

Srdečně Vás zveme: nachystejte si svůj adventní věnec a přijďte si ho nechat požehnat v předvečer začátku adventního času. Bude vám připomínat, jak se blíží Vánoce a zvát k přípravě na ně: k vřelosti, porozumění, lásce a k tomu, abychom více místa ve svém životě dali Bohu, který je zdrojem pravé radosti a štěstí nejen o Vánocích...

Na závěr 2x pro zasmání i k zamyšlení:

V jednom nejmenovaném městě povídá
žena svému muži:

„Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

(Poznámka: nečekejme, že lépe bude, až budou lepší „ti druzí“.)

Kdysi jsem býval
velmi namyšlený,
ale teď už jsem
úplně bez
chyby!!!

